

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 février 2007

PROPOSITION DE LOI**modifiant diverses lois relatives à l'évasion de
détenus et à la libération conditionnelle**(déposée par MM. Servais Verherstraeten et
Tony Van Parys)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	9
4. Annexe	15

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 februari 2007

WETSVOORSTEL**tot wijziging van diverse wetten betreffende
de ontvluchting van gevangenen
en de voorwaardelijke invrijheidsstelling**(ingediend door de heren Servais
Verherstraeten en Tony Van Parys)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	9
4. Bijlage	15

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kft; COM: zalmkleurige kft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

L'évasion n'est pas punissable en tant que telle en droit belge. Or, ce phénomène constitue une menace pour la sécurité et entraîne un coût social élevé. Par ailleurs, il est certes essentiel que le condamné purge la peine prononcée à son encontre.

Les auteurs de la proposition de loi veulent appréhender ce problème en intervenant au niveau de l'admissibilité à la libération conditionnelle, sans punir l'évasion proprement dite.

La proposition de loi vise, d'une part, à porter à une période égale aux deux tiers de la peine le seuil pris en compte en matière de libération conditionnelle et, d'autre part, à prévoir dans la loi que l'évasion ou la tentative d'évasion constitue une contre-indication possible à apprécier par la commission ou par le tribunal de l'exécution des peines dans le cadre de la décision relative à la libération conditionnelle ou à toute autre mesure d'exécution de la peine.

SAMENVATTING

Ontvluchting is in ons rechtsstelsel niet strafbaar op zich. Toch gaan er veiligheidsrisico's en hoge maatschappelijke kosten mee gepaard. Uiteraard blijft het ook de bedoeling dat de veroordeelde de straf uitzit waartoe hij veroordeeld is.

De indieners van dit wetsvoorstel willen dit probleem aanpakken door, zonder de ontvluchting zelf strafbaar te stellen, in te grijpen op het vlak van de toelaatbaarheid van de voorwaardelijke invrijheidsstelling.

Eenzijds wordt de drempel om voorwaardelijk vrij te komen opgetrokken tot het uitzitten van twee derden van de straf. Anderzijds wordt het feit van de (poging tot) ontvluchting wettelijk omschreven als mogelijke tegenaanwijzing, te beoordelen door de commissie of de strafuitvoeringsrechtbank, bij het nemen van een beslissing aangaande voorwaardelijke invrijheidsstelling of elke andere strafuitvoeringsregeling.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'évasion de détenus est un phénomène qui met régulièrement la population en émoi. Bien qu'une légère baisse du nombre d'évasions soit perceptible, une centaine de détenus s'échappent encore chaque année de nos prisons ou enfreignent les règles liées à l'exécution de leur peine.

Lors de la réunion du mercredi 23 août 2006 de la commission de la Justice, organisée à la suite de l'évasion spectaculaire de 28 détenus de la prison de Termonde, la ministre de la Justice a donné un aperçu des chiffres disponibles en la matière: 105 évasions en 1995, 38 en 1996, 26 en 1998 et 20 en 2002. Ces statistiques rendent toutefois uniquement compte du nombre de détenus évadés de prison, et non du nombre de condamnés s'étant soustraits à l'exécution de la peine en général. Or, les chiffres enregistrés en 1999 (162 cas) et en 2000 (114 cas) pour cette seconde catégorie sont bien plus inquiétants. On ne dispose cependant pas d'autres données en la matière.

Dans le système juridique belge actuel, l'évasion ne constitue cependant pas un comportement punissable distinct. Le législateur a choisi expressément de ne pas incriminer l'évasion en tant que telle. Ce choix se justifie par la compulsion naturelle de liberté, l'instinct de liberté qui domine tout être vivant.

Certains criminologues préviennent même que les détenus doivent conserver à tout le moins l'illusion d'une porte de sortie, ce qui évite qu'ils ne « pètent les plombs ». : «les gens qui n'ont plus rien à perdre deviennent réellement dangereux» est une thèse fréquemment entendue.

Il n'en demeure pas moins que les infractions commises en fonction de l'évasion ou au cours de celle-ci sont et restent punissables. C'est ainsi que les évasions accompagnées de violences, d'effractions ou de menaces peuvent être poursuivies pénalement sur cette base.

Nous souhaitons nous en tenir à ce principe. Notre parti respecte comme il se doit l'instinct de liberté de tout être vivant.

D'autre part, nous avons pleinement conscience du risque énorme que représentent les évasions pour la sécurité de nos établissements pénitentiaires et la sécurité de notre société.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De ontvluchting van gevangenen is een gegeven dat met een zekere frequentie de bevolking in beroering brengt. Hoewel er een lichte daling van het aantal ontvluchtingen waar te nemen is, ontsnappen jaarlijks toch nog een honderdtal gedetineerden uit onze Belgische gevangenissen of onttrekken zij zich aan de regels van hun strafuitvoering.

Tijdens de Commissie voor Justitie van woensdag 23 augustus 2006, naar aanleiding van de spectaculaire ontsnapping van 28 gedetineerden uit de gevangenis van Dendermonde, mocht de Minister van Justitie een overzicht geven van de cijfergegevens ter zake: 105 in 1995, 38 in 1996, 26 in 1998 en 20 in 2002. Hierbij werd evenwel enkel rekening gehouden met de ontsnappingen uit gevangenissen, niet met de onttrekkingen aan de uitvoering van straffen in het algemeen, alwaar de cijfers voor 1999 en 2000 duidelijk meer verontrustend zijn, respectievelijk 162 en 114 gevallen. Nadere gegevens zijn evenwel onbekend.

Desondanks vormt ontvluchting in ons huidig Belgisch rechtsstelsel geen afzonderlijke strafbare gedraging op zich. De wetgever heeft er uitdrukkelijk voor geopteerd de ontvluchting als dusdanig niet strafbaar te stellen. De natuurlijke vrijheidsdrang, het vrijheidsinstinct dat elk levend wezen beheerst geldt, als motivering hiervoor.

Sommige criminologen waarschuwen er zelfs voor dat gedetineerden tenminste de illusie van een uitweg moeten behouden. Het zorgt ervoor dat de hagedrukpan niet explodeert : «mensen die niets meer te verliezen hebben, worden pas echt gevaarlijk» is een vaak gehoorde stelling.

Dit neemt echter niet weg dat misdrijven gepleegd in functie van of tijdens die ontvluchting strafbaar zijn en blijven. Zo kunnen ontvluchtingen die gepaard gaan met geweld, braak of bedreigingen op die basis strafrechtelijk vervolgd worden.

Dit uitgangspunt willen wij behouden. Onze partij heeft het nodige respect voor het vrijheidsinstinct van elk levend individu.

Aan de andere kant zijn wij er ons scherp van bewust dat ontvluchtingen een enorm risico opleveren voor de veiligheid van onze strafinrichtingen en de veiligheid van onze maatschappij.

Toute évasion constitue en outre une atteinte à la crédibilité de l'institution judiciaire et déforce la confiance que le public doit maintenir envers le pouvoir judiciaire.

Qui plus est, ces évasions occasionnent à chaque fois des coûts sociaux élevés, étant donné que les pouvoirs publics doivent engager de nombreux effectifs et moyens pour rechercher et réincarcérer les prisonniers évadés.

Le CD&V estime que ce phénomène appelle en premier lieu des mesures préventives. Les pouvoirs publics doivent aux citoyens de construire des établissements pénitentiaires sûrs, assortis des mesures de sécurité et des prescriptions de sécurité les plus sévères. Nos prisons auront un effet d'autant plus dissuasif qu'elles seront sûres.

Parallèlement, il est absolument indispensable de rendre le séjour dans nos prisons plus vivable. À cet égard, le principal problème est la surpopulation carcérale: hébergeant quelque deux mille détenus « excédentaires », les prisons belges explosent. De récentes initiatives législatives proposent également une amorce de solution en la matière, mais leur mise en œuvre semble poser problème.

L'on ne peut vraiment plus tolérer que 6 personnes soient hébergées dans des cellules prévues pour 4 personnes, comme cela a déjà été souligné à maintes reprises dans un contexte européen. Le CD&V a pris connaissance du plan politique de la ministre de la Justice et surveillera sa mise en œuvre.

Il y a toutefois lieu de se réjouir de l'adoption de la loi de principes concernant l'administration des établissements pénitentiaires ainsi que le statut juridique des détenus, qui a finalement ancré définitivement dans la législation le statut juridique externe des détenus.

Il a ainsi été mis un terme à la situation de violation du principe de la légalité qui régnait jusque-là, et l'on s'est rapproché des obligations que la Belgique s'était engagée à respecter au niveau européen ou international.

Dans la pratique, toutefois, cette loi ne pourra fonctionner convenablement que si le problème de la surpopulation, notamment, est réglé.

Dans un souci d'exhaustivité, il convient toutefois de signaler, à cet égard, que les articles de ce texte qui tendaient à réduire la surpopulation ont été supprimés de la loi par des amendements du gouvernement.

Elke ontvluchting ondermijnt bovendien ook de geloofwaardigheid van ons gerechtelijk apparaat en tast het vertrouwen van het publiek in de rechterlijke macht aan.

Bovendien veroorzaken deze ontsnaptingen telkenmale hoge maatschappelijke kosten aangezien de overheid veel mensen en middelen moet inzetten om de ontvluchte gevangenen op te sporen en opnieuw vast te zetten.

CD&V meent dat tegen dit fenomeen in de eerste plaats preventief moet opgetreden worden. De overheid is het de burgers verschuldigd veilige strafinrichtingen uit te bouwen met de meest strenge veiligheidsmaatregelen en veiligheidsvoorschriften. Hoe groter de beveiliging van onze gevangenen, hoe groter het ontrdend effect dat hiervan uitgaat.

Tegelijk is het absoluut noodzakelijk dat het verblijf in onze gevangenen meer leefbaar wordt. Het grootste probleem op dit vlak is de overbevolking van onze penitentiaire instellingen: met ongeveer tweeduizend gedetineerden «op overschot» barsten de Belgische gevangenen uit hun voegen. Recente wetgevende initiatieven geven ook hier de aanzet tot remediëring, doch de uitwerking ervan lijkt problematisch.

Cellen van 4 personen waar 6 mensen verblijven kunnen echt niet meer, en dit werd in Europese context reeds herhaalde malen opgeworpen. De CD&V nam kennis van het beleidsplan van de minister van Justitie, en zal op de uitvoering ervan toezien.

Een positief element is echter wel de goedkeuring van de basiswet betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden waardoor de externe rechtspositie van de gedetineerden eindelijk bij wet definitief werd verankerd.

Hierdoor werd een einde gesteld aan de tot dan geldende toestand van schending van het legaliteitsbeginsel, en kwam er een toenadering tot de verplichtingen die België in Europees of internationaal verband op zich had genomen.

Deze wet zal in de praktijk echter maar goed kunnen functioneren als, onder meer, het probleem van de overbevolking aangepakt wordt.

Volledigheidshalve moet hier wel aangestipt worden dat de artikelen uit deze tekst die de overbevolking poogden terug te dringen door amendementen van de regering uit de wet verwijderd werden.

Néanmoins, étant donné que la prévention ne décourage pas certains détenus, le CD&V souhaite prévoir un autre moyen de pression. Contrairement à ce qu'envisage le MR dans sa proposition de loi, nous ne voulons pas criminaliser l'évasion, mais nous intervenons au moment où le détenu introduira une demande de libération conditionnelle.

Désormais, tout condamné qui s'est évadé de la prison au cours de sa détention ou a tenté de le faire, n'entrera en ligne de compte pour une libération conditionnelle qu'après avoir purgé deux tiers de sa peine.

Actuellement, un tiers de la peine suffit.

L'évasion, dont il est fourni une large définition dans la loi, fait ainsi l'objet d'une approche pratiquement analogue à celle qui est adoptée dans les cas de récidive légale.

Par ailleurs, le fait que l'intéressé se soit évadé ou ait à tout le moins tenté de le faire est inscrit sur la liste de contre-indications dont la commission des libérations conditionnelles, ou, à l'avenir, le juge de l'application des peines, tiendra compte en vue de prendre la décision de libération conditionnelle ou de décider de toute autre condition en matière d'application des peines.

Le CD&V estime en effet qu'un détenu qui se soustrait à sa peine d'emprisonnement ou tente de s'y soustraire alors que ladite peine a été justifiée de manière objective par un jugement, un arrêt ou une autre décision coulé(e) en force de chose jugée, fait souvent preuve d'un comportement à risque pour la société qui hypothèque sa réinsertion sociale.

L'évadé a trahi la confiance qui lui avait été accordée, tout au moins n'a-t-il pas répondu aux attentes de la société à son égard, ce qui prouve qu'il n'est pas prêt pour sa réinsertion dans la société.

Toutefois, dans la présente proposition de loi, le CD&V laisse l'appréciation de cette contre-indication à la discrétion souveraine de la commission de libération conditionnelle ou au tribunal de l'application des peines.

Le fait de s'évader d'une prison aura donc, pour un condamné, une double incidence sur la possibilité pour lui de bénéficier d'une libération conditionnelle : d'une part, le seuil permettant une libération conditionnelle sera revu à la hausse et d'autre part, l'évasion sera décrite dans la loi comme une éventuelle contre-indication, sur

Omdat preventie echter sommige gevangenen niet ontmoedigt wil CD&V nog een andere stok achter de deur. Anders dan het wetsvoorstel van de MR willen wij de daad van ontvluchting niet strafbaar maken, maar grijpen wij in op het ogenblik dat de gedetineerde een verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling zal indienen.

Voortaan zal iedere veroordeelde die tijdens zijn detentie de gevangenis heeft ontvlucht of daartoe een poging heeft ondernomen, maar in aanmerking komen om voorwaardelijk in vrijheid gesteld te worden nadat hij twee derden van zijn straf heeft ondergaan.

In de huidige stand van zaken is dat nog één derde van de straf.

Op die wijze wordt de ontvluchting, waaraan een ruime wettelijke definitie wordt gegeven, op een quasi analoge wijze benaderd als de gevallen van wettelijke herhaling.

Ook wordt het feit dat betrokkene ontvlucht is of dit althans geprobeerd heeft te doen opgenomen in de lijst van tegenaanwijzingen waarmee de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, dan wel in de toekomst de strafuitvoeringsrechter, rekening zal houden bij het nemen van de beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling of elke andere voorwaarde van uitvoering van straffen.

CD&V vindt immers dat een gedetineerde die zijn gevangenisstraf ontloopt of tracht te ontlopen terwijl deze straf objectief gerechtvaardigd is door een in kracht van gewijsde gegaan vonnis, arrest of andere beslissing, in vele gevallen getuigt van een gedrag dat een risico voor de maatschappij inhoudt en dat zijn re-integratie in de maatschappij in de weg staat.

Hij heeft het in hem gestelde vertrouwen, minstens de verwachting van de maatschappij ten aanzien van hem, geschonden wat bewijst dat hij er niet klaar voor is om opnieuw in de samenleving te worden opgenomen.

De CD&V laat, in het voorliggend wetsvoorstel, de beoordeling van deze tegenaanwijzing echter over aan de soevereiniteit van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling of strafuitvoeringsrechtbank.

De gevangenis ontvluchten zal voor een veroordeelde dus een dubbel effect hebben op de mogelijkheid om voorwaardelijk vrij te komen: enerzijds wordt de drempel om voorwaardelijk vrij te komen opgetrokken en anderzijds wordt het feit van ontvluchting wettelijk omschreven als mogelijke contra-indicatie, vrij te beoorde-

laquelle devra se prononcer la commission ou le tribunal de l'application des peines.

Étant donné que de nombreuses évasions se produisent à l'occasion d'une mise en semi-liberté ou d'un congé pénitentiaire, il convient d'interpréter la présente proposition de loi au sens large :

- sont visées non seulement les évasions des prisons mais également les évasions d'un véhicule de transport, d'un établissement sanitaire ou hospitalier ou lorsque le détenu travaillait en dehors de l'établissement pénitentiaire. Le lieu de l'évasion est donc interprété au sens large

- le non retour au terme d'une mesure de semi-liberté, d'un congé pénitentiaire, ... est également pris en considération.

Par évasion, on peut dès lors entendre, conformément à la jurisprudence existante, le fait qu'une personne, dont la liberté a été limitée ou qui a été privée de celle-ci par l'action légitime d'une autorité judiciaire ou administrative compétente, échappe à la surveillance en recourant à la violence, à la menace ou à la ruse, de quelque manière et dans quelques circonstances que ce soit. (traduction) (C. D'HAESE, «Ontvluchting van gevangenen», dans A. VANDEPLAS, P. ARNOU et S. VAN OVERBEKE, *Strafrecht en strafvordering. Commentaar*, Kluwer, Anvers, n° III, 221-267).

Le fait de s'évader doit être considéré comme accompli à partir du moment où le détenu a récupéré sa liberté, fût-ce brièvement, dès lors que ni les motivations ni la durée de l'évasion ne peuvent avoir aucune influence sur son appréciation.

En ce qu'elle a une incidence sur l'admissibilité à la libération conditionnelle, l'évasion aura également des conséquences sur les autres modalités d'exécution de la peine (détention limitée, permissions de sortie, surveillance électronique) pour lesquelles la date possible de libération conditionnelle fait toujours office de point de départ en ce qui concerne la condition de temps.

La présente proposition de loi tient compte, sur une double base, des initiatives récentes qui conduiront à l'installation des tribunaux de l'application des peines. Toutefois, étant donné qu'il est à craindre que l'entrée en vigueur effective de la loi y afférente (qui se fera, quoi qu'il en soit, progressivement) n'aura pas lieu à la date prévue de février 2007, il s'avère nécessaire d'opérer des modifications à divers niveaux. C'est ainsi que la présente proposition de loi prévoit une adaptation, d'une part, de la loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de

len door de commissie of de strafuitvoeringsrechtbank.

Omdat veel ontvluchtingen zich voordoen naar aanleiding van de halve vrijheid of het penitentiair verlof moet dit wetsvoorstel in de ruime zin geïnterpreteerd worden:

- niet alleen ontsnappingen uit de gevangenis maar ook uit transportwagens, uit een verpleeginrichting of terwijl de gedetineerde buiten de strafinrichting aan het werken was wordt geïnterpreteerd. De plaats van de ontvluchting wordt aldus ruim geïnterpreteerd

- ook het niet meer terugkeren na een maatregel van halve vrijheid, penitentiair verlof, ... wordt in aanmerking genomen.

Als ontvluchting kan derhalve, conform de bestaande rechtsleer, worden omschreven *het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justitiële of administratieve bevoegde overheid, zich onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook* (C. D'HAESE, «Ontvluchting van gevangenen», in A. VANDEPLAS, P. ARNOU en S. VAN OVERBEKE, *Strafrecht en strafvordering. Commentaar*, Kluwer, Antwerpen, nr. III, 221-267).

Het feit van de ontvluchting moet als voltrokken worden gezien vanaf het ogenblik dat de gedetineerde zijn vrijheid herwonnen heeft, hoe kort ook, nu de beweegredenen noch de duur enige invloed kunnen hebben op de beoordeling ervan.

Door in te grijpen op het vlak van de toelaatbaarheid van de voorwaardelijke invrijheidsstelling, zal de ontvluchting ook gevolgen hebben voor de andere modaliteiten van strafuitvoering (beperkte detentie, uitgangsperrmissies, elektronisch toezicht) die steeds de mogelijke VI- datum als uitgangspunt op het vlak van de tijdsvoorwaarde kennen.

Dit voorstel houdt, op dubbele grond, rekening met de recente initiatieven die tot de inwerkingtreding van de strafuitvoeringsrechtbanken zullen leiden. Aangezien echter te vrezen valt dat de effectieve inwerkingtreding (die hoe dan ook geleidelijk zal verlopen) de vooropgestelde datum van februari 2007 niet zal halen, blijkt het noodzakelijk wijzigingen door te voeren op diverse vlakken. Zo voorziet voorliggend voorstel in een aanpassing van enerzijds de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidsstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maat-

défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964, et, d'autre part, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine.

schappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen bij wet van 1 juli 1964 en van anderzijds de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsregels.

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)
Tony VAN PARYS (CD&V)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 2 de la loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964, est modifié comme suit:

A) au 1°, il est ajouté un d), libellé comme suit:

«d) soit, avoir subi les deux tiers de ces peines sans que la durée des peines déjà subies excède 14 ans et pour autant que la durée de la partie des peines déjà subies excède six mois, lorsque le condamné s'est évadé de l'établissement pénitentiaire ou a tenté de le faire.

Est considéré comme une évasion, le fait qu'une personne, qui a subi une limitation ou une privation de sa liberté par l'intervention légitime d'une autorité judiciaire ou administrative compétente, se soustrait ou est soustraite à la surveillance par la violence, la menace, la ruse ou par quelque moyen et dans quelque circonstance que ce soit.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement de soins ou un hôpital;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était employée à l'extérieur d'un établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était soumise au régime de la semi-liberté, ou qu'elle bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement ;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel la personne était détenue à la disposition du ministre qui a la justice dans ses attributions»;

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet

Art. 2

Artikel 2 van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen bij wet van 1 juli 1964, wordt gewijzigd als volgt:

A) in het 1° wordt een punt d) ingevoegd dat luidt als volgt:

«d) hetzij twee derden van die straffen hebben ondergaan zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt en voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan zes maanden bedraagt, wanneer de veroordeelde ontvlucht is uit de strafinrichting of een poging daartoe ondernomen heeft.

Als ontvluchting wordt gezien het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justitiële of administratieve bevoegde overheid, zich onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld:

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden»;

B) au 3°, il est ajouté un f), libellé comme suit :

«f) à l'évasion ou à la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Est considéré comme une évasion, le fait qu'une personne, qui a subi une limitation ou une privation de sa liberté par l'intervention légitime d'une autorité judiciaire ou administrative compétente, se soustrait ou est soustraite à la surveillance par la violence, la menace, la ruse ou par quelque moyen et dans quelque circonstance que ce soit.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement de soins ou un hôpital;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était employée à l'extérieur d'un établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était soumise au régime de la semi-liberté, ou qu'elle bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement ;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel la personne était détenue à la disposition du ministre qui a la justice dans ses attributions «.

Art. 3

Dans l'article 2 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, il est inséré un point 9°, libellé comme suit:

«9° évasion: le fait qu'une personne, dont la liberté a été restreinte ou qui a été privée de sa liberté en raison de l'action régulière d'une autorité judiciaire ou administrative compétente, se soustrait ou est soustraite à la surveillance dont elle fait l'objet en usant de violences, de menaces ou de ruses ou de quelque manière que ce soit et dans quelque circonstance que ce soit. L'évasion est consommée dès l'instant où la personne recouvre illégalement sa liberté, fût-ce brièvement».

B) In het 3° wordt een punt f) ingevoegd dat luidt als volgt:

«f) de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Als ontvluchting wordt gezien het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justitiële of administratieve bevoegde overheid, zich onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld:

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden».

Art. 3

In artikel 2 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten wordt een 9° punt ingevoegd dat luidt als volgt:

«9° ontvluchting: het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justitiële of administratieve bevoegde overheid, zich onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook. De ontvluchting is voltrokken vanaf het ogenblik dat de persoon zijn vrijheid wederrechtelijk herwint, hoe kort ook».

Art. 4

À l'article 5, 2° de la même loi, le membre de phrase «sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine» est complété comme suit:

«une évasion antérieure constituant une contre-indication supplémentaire».

Art. 5

À l'article 7, 2° de la même loi, le membre de phrase «sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine» est complété comme suit:

«une évasion antérieure constituant une contre-indication supplémentaire».

Art. 6

À l'article 16 de la même loi, le membre de phrase «sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine» est complété comme suit:

«une évasion antérieure constituant une contre-indication supplémentaire».

Art. 7

Dans l'article 25, § 2, de la même loi est inséré un point d), libellé comme suit:

«d) soit, subi les deux tiers de ces peines, sans que la durée des peines déjà subies excède 14 ans et pour autant que la durée de la partie des peines déjà subies excède six mois, lorsque le condamné s'est évadé de l'établissement pénitentiaire ou a entrepris une tentative d'évasion.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était occupé hors de l'établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était soumis à un régime de semi-liberté, lorsqu'il avait la permission de quitter l'établissement pénitentiaire ou alors que son emprisonnement avait été suspendu;

Art. 4

In artikel 5, 2° van dezelfde wet wordt de zinsnede «op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken» aangevuld als volgt:

«waarbij een reeds vroeger gepleegde ontvluchting een extra tegenaanwijzing vormt».

Art. 5

In artikel 7, 2° van dezelfde wet wordt de zinsnede «op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken» aangevuld als volgt:

«waarbij een reeds vroeger gepleegde ontvluchting een extra tegenaanwijzing vormt».

Art. 6

In artikel 16 van dezelfde wet wordt de zinsnede «op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken» aangevuld als volgt:

«waarbij een reeds vroeger gepleegde ontvluchting een extra tegenaanwijzing vormt».

Art. 7

In artikel 25 § 2 van dezelfde wet wordt een punt d) ingevoegd dat luidt als volgt:

«d) hetzij twee derden van die straffen hebben ondergaan zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt en voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan zes maanden bedraagt, wanneer de veroordeelde ontvlucht is uit de strafinrichting of een poging daartoe ondernomen heeft.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était tenu à la disposition du ministre de la Justice.».

Art. 8

À l'article 28 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

A) au § 1er, il est inséré un 5°, libellé comme suit:

«5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

– l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;

– l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était occupé hors de l'établissement pénitentiaire;

– l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était soumis à un régime de semi-liberté, lorsqu'il avait la permission de quitter l'établissement pénitentiaire ou alors que son emprisonnement avait été suspendu;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était tenu à la disposition du ministre de la Justice.» ;

B) au § 2, il est inséré un 5°, libellé comme suit:

«5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

– l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;

– l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était occupé hors de l'établissement pénitentiaire;

– l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était soumis à un régime de semi-liberté, lorsqu'il avait la permission de quitter l'établissement pénitentiaire ou alors que son emprisonnement avait été suspendu;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était tenu à la disposition du ministre de la Justice.».

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden».

Art. 8

In artikel 28 van dezelfde wet wordt gewijzigd als volgt:

A) in §1 wordt een punt 5° ingevoegd dat luidt als volgt:

«5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden».

B) in §2 wordt een punt 5° ingevoegd dat luidt als volgt:

«5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld:

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden».

Art. 9

À l'article 47 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

A) dans le § 1er, il est inséré un 5°, libellé comme suit:

«5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilés à l'évasion d'un établissement pénitentiaire:

– l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était employé à l'extérieur de l'établissement pénitentiaire;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était soumis au régime de la semi-liberté, ou qu'il bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était détenu à la disposition du ministre de la Justice»;

B) dans le § 2, il est inséré un 5°, libellé comme suit:

«5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilés à l'évasion d'un établissement pénitentiaire:

– l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était employé à l'extérieur de l'établissement pénitentiaire;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était soumis au régime de la semi-liberté, ou qu'il bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement;

– l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était détenu à la disposition du ministre de la Justice».

Art. 9

Artikel 47 van dezelfde wet wordt gewijzigd als volgt:

A) in § 1 wordt een 5° ingevoegd dat luidt als volgt:

«5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden»;

B) in § 2 wordt een 5° ingevoegd dat luidt als volgt:

«5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

– de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden».

Art. 10

L'article 73, 1°, de la même loi, est complété comme suit:

«Une évasion antérieure constitue une contre-indication supplémentaire.».

20 décembre 2006

Art. 10

Artikel 73,1° van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt:

«Een vroeger gepleegde ontvluchting vormt een extra tegenaanwijzing.».

20 december 2006

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)
Tony VAN PARYS (CD&V)

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

5 mars 1998

Loi relative à la libération conditionnelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964

Art. 2

Les condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté peuvent être libérés conditionnellement, selon les modalités et conditions fixées dans la présente loi.

Pour qu'une libération conditionnelle puisse être accordée, les conditions suivantes doivent être remplies cumulativement :

1° le condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté doit :

a) soit, avoir subi un tiers de ces peines, pour autant que la durée de la partie des peines déjà subie excède trois mois;

b) soit, si le jugement ou l'arrêt de condamnation a constaté que le condamné se trouvait en état de récidive légale, avoir subi les deux tiers de ces peines sans que la durée des peines déjà subies excède quatorze ans et pour autant que la durée de la partie des peines déjà subies excède six mois;

c) soit, en cas de condamnation à une peine privative de liberté à perpétuité, avoir subi dix ans de cette peine, ou, en cas d'arrêt de condamnation ayant prononcé la même peine et constaté que le condamné se trouvait en état de récidive légale, avoir subi quatorze ans de ladite peine;

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

5 mars 1998

Loi relative à la libération conditionnelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964

Art. 2

Les condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté peuvent être libérés conditionnellement, selon les modalités et conditions fixées dans la présente loi.

Pour qu'une libération conditionnelle puisse être accordée, les conditions suivantes doivent être remplies cumulativement :

1° le condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté doit :

a) soit, avoir subi un tiers de ces peines, pour autant que la durée de la partie des peines déjà subie excède trois mois;

b) soit, si le jugement ou l'arrêt de condamnation a constaté que le condamné se trouvait en état de récidive légale, avoir subi les deux tiers de ces peines sans que la durée des peines déjà subies excède quatorze ans et pour autant que la durée de la partie des peines déjà subies excède six mois;

c) soit, en cas de condamnation à une peine privative de liberté à perpétuité, avoir subi dix ans de cette peine, ou, en cas d'arrêt de condamnation ayant prononcé la même peine et constaté que le condamné se trouvait en état de récidive légale, avoir subi quatorze ans de ladite peine;

d) soit, avoir subi les deux tiers de ces peines sans que la durée des peines déjà subies excède 14 ans et pour autant que la durée de la partie des peines déjà subies excède six mois, lorsque le condamné s'est évadé de l'établissement pénitentiaire ou a tenté de le faire.

Est considéré comme une évasion, le fait qu'une personne, qui a subi une limitation ou une privation de sa liberté par l'intervention légitime d'une auto-

BASISTEKST

5 maart 1998

Wet betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de wet van 1 juli 1964

Art. 2

Veroordeelden tot één of meer vrijheidsbenemende straffen, kunnen voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld, op de wijze en onder de voorwaarden bepaald in deze wet.

Een voorwaardelijke invrijheidstelling kan alleen worden verleend, indien tegelijk wordt voldaan aan de volgende voorwaarden :

1° de veroordeelde tot één of meer vrijheidsbenemende straffen moet :

a) hetzij, één derde van deze straffen hebben ondergaan, voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan drie maanden is;

b) hetzij, indien in het vonnis of in het arrest van veroordeling is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevond, twee derden van die straffen hebben ondergaan zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt en voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan zes maanden bedraagt;

c) hetzij, in geval van een veroordeling tot een levenslange vrijheidsbenemende straf, tien jaar van deze straf hebben ondergaan, of, indien in het arrest van dergelijke veroordeling is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevond, veertien jaar;

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

5 maart 1998

Wet betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de wet van 1 juli 1964

Art. 2

Veroordeelden tot één of meer vrijheidsbenemende straffen, kunnen voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld, op de wijze en onder de voorwaarden bepaald in deze wet.

Een voorwaardelijke invrijheidstelling kan alleen worden verleend, indien tegelijk wordt voldaan aan de volgende voorwaarden :

1° de veroordeelde tot één of meer vrijheidsbenemende straffen moet :

a) hetzij, één derde van deze straffen hebben ondergaan, voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan drie maanden is;

b) hetzij, indien in het vonnis of in het arrest van veroordeling is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevond, twee derden van die straffen hebben ondergaan zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt en voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan zes maanden bedraagt;

c) hetzij, in geval van een veroordeling tot een levenslange vrijheidsbenemende straf, tien jaar van deze straf hebben ondergaan, of, indien in het arrest van dergelijke veroordeling is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevond, veertien jaar;

d) hetzij twee derden van die straffen hebben ondergaan zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt en voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan zes maanden bedraagt, wanneer de veroordeelde ontvlucht is uit de straf-inrichting of een poging daartoe ondernomen heeft.

Als ontvluchting wordt gezien het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justiti-

2° le condamné doit pouvoir présenter un programme de reclassement duquel apparaît sa volonté et son effort de réinsertion dans la société; pour l'élaboration du programme de reclassement, le condamné est assisté par les services compétents;

3° Il ne peut y avoir de contre-indications impliquant un risque sérieux pour la société ou faisant raisonnablement obstacle aux conditions de réinsertion sociale du condamné; ces contre-indications se rapportent :

- a) aux possibilités de reclassement du condamné;
- b) à la personnalité du condamné;
- c) au comportement du condamné pendant sa détention;
- d) au risque de voir l'intéressé commettre de nouveaux faits constitutifs d'infractions;
- e) à l'attitude du condamné à l'égard des victimes des infractions qui ont donné lieu à sa condamnation.

rité judiciaire ou administrative compétente, se soustrait ou est soustraite à la surveillance par la violence, la menace, la ruse ou par quelque moyen et dans quelque circonstance que ce soit.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement de soins ou un hôpital;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était employée à l'extérieur d'un établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était soumise au régime de la semi-liberté, ou qu'elle bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement ;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel la personne était détenue à la disposition du ministre qui a la justice dans ses attributions ;¹

2° le condamné doit pouvoir présenter un programme de reclassement duquel apparaît sa volonté et son effort de réinsertion dans la société; pour l'élaboration du programme de reclassement, le condamné est assisté par les services compétents;

3° Il ne peut y avoir de contre-indications impliquant un risque sérieux pour la société ou faisant raisonnablement obstacle aux conditions de réinsertion sociale du condamné; ces contre-indications se rapportent :

- a) aux possibilités de reclassement du condamné;
- b) à la personnalité du condamné;
- c) au comportement du condamné pendant sa détention;
- d) au risque de voir l'intéressé commettre de nouveaux faits constitutifs d'infractions;
- e) à l'attitude du condamné à l'égard des victimes des infractions qui ont donné lieu à sa condamnation;

f) à l'évasion ou à la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Est considéré comme une évasion, le fait qu'une personne, qui a subi une limitation ou une privation de sa liberté par l'intervention légitime d'une autorité judiciaire ou administrative compétente, se

¹ Art. 2, A: insertion.

2° de veroordeelde moet een reclasseringsplan kunnen voorleggen waaruit zijn bereidheid en inspanning tot reïntegratie in de samenleving blijkt; voor het opstellen van het reclasseringsplan wordt de veroordeelde bijgestaan door de bevoegde diensten;

3° er mogen geen contra-indicaties bestaan die een ernstig risico inhouden voor de maatschappij of die er redelijkerwijze aan in de weg staan dat de voorwaarden voor de sociale reïntegratie van de veroordeelde worden vervuld; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- a) de mogelijkheid tot reclassering van de veroordeelde
- b) de persoonlijkheid van de veroordeelde;
- c) het gedrag van de veroordeelde tijdens de detentie;
- d) het risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten;
- e) de houding van de veroordeelde tegenover de slachtoffers van de strafbare feiten waarvoor hij werd veroordeeld.

tiële of administratieve bevoegde overheid, zich onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld:

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden.¹

2° de veroordeelde moet een reclasseringsplan kunnen voorleggen waaruit zijn bereidheid en inspanning tot reïntegratie in de samenleving blijkt; voor het opstellen van het reclasseringsplan wordt de veroordeelde bijgestaan door de bevoegde diensten;

3° er mogen geen contra-indicaties bestaan die een ernstig risico inhouden voor de maatschappij of die er redelijkerwijze aan in de weg staan dat de voorwaarden voor de sociale reïntegratie van de veroordeelde worden vervuld; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- a) de mogelijkheid tot reclassering van de veroordeelde;
- b) de persoonlijkheid van de veroordeelde;
- c) het gedrag van de veroordeelde tijdens de detentie;
- d) het risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten;
- e) de houding van de veroordeelde tegenover de slachtoffers van de strafbare feiten waarvoor hij werd veroordeeld.

f) de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Als ontvluchting wordt gezien het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justitiële of administratieve bevoegde overheid, zich

¹ Art. 2, A: invoeging.

soustrait ou est soustraite à la surveillance par la violence, la menace, la ruse ou par quelque moyen et dans quelque circonstance que ce soit.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement de soins ou un hôpital;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était employée à l'extérieur d'un établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsque la personne était soumise au régime de la semi-liberté, ou qu'elle bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement ;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel la personne était détenue à la disposition du ministre qui a la justice dans ses attributions.²

17 mai 2006

Loi relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Art. 2

Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, on entend par :

- 1° le ministre : le Ministre de la Justice;
- 2° le condamné : une personne physique qui a été condamnée à une peine privative de liberté en vertu d'une décision judiciaire passée en force de chose jugée;
- 3° le directeur : le fonctionnaire chargé de la gestion locale de la prison ou de la section où le détenu séjourne;
- 4° le juge de l'application des peines : le président du tribunal de l'application des peines;
- 5° le ministère public : le ministère public près le tribunal de l'application des peines;
- 6° la victime : les catégories suivantes de personnes qui, dans les cas prévus par la présente loi, peuvent

17 mai 2006

Loi relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Art. 2

Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, on entend par :

- 1° le ministre : le Ministre de la Justice;
- 2° le condamné : une personne physique qui a été condamnée à une peine privative de liberté en vertu d'une décision judiciaire passée en force de chose jugée;
- 3° le directeur : le fonctionnaire chargé de la gestion locale de la prison ou de la section où le détenu séjourne;
- 4° le juge de l'application des peines : le président du tribunal de l'application des peines;
- 5° le ministère public : le ministère public près le tribunal de l'application des peines;
- 6° la victime : les catégories suivantes de personnes qui, dans les cas prévus par la présente loi, peuvent

² Art. 2, B: insertion.

onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld:

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden.²

17 mei 2006

Wet betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder :

1° de minister : de Minister van Justitie;

2° de veroordeelde : een natuurlijke persoon die veroordeeld is tot een vrijheidsstraf krachtens een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan;

3° de directeur : de ambtenaar belast met het lokaal bestuur van de gevangenis of de afdeling waar de gedetineerde verblijft

4° de strafuitvoeringsrechter : de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank;

5° het openbaar ministerie : het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank;

6° het slachtoffer : de volgende categorieën van personen die bij de toekenning van een

17 mei 2006

Wet betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder :

1° de minister : de Minister van Justitie;

2° de veroordeelde : een natuurlijke persoon die veroordeeld is tot een vrijheidsstraf krachtens een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan;

3° de directeur : de ambtenaar belast met het lokaal bestuur van de gevangenis of de afdeling waar de gedetineerde verblijft;

4° de strafuitvoeringsrechter : de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank;

5° het openbaar ministerie : het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank;

6° het slachtoffer : de volgende categorieën van personen die bij de toekenning van een

² Art. 2, B: invoeging.

demander, en cas d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, à être informées et/ou entendues selon les règles prévues par le Roi :

- a) la personne physique dont l'action civile est déclarée recevable et fondée;
- b) la personne qui était mineure, mineure prolongée ou interdite au moment des faits et pour laquelle le représentant légal ne s'est pas constitué partie civile;

c) la personne physique qui n'a pas pu se constituer partie civile par suite d'une situation d'impossibilité matérielle ou de vulnérabilité.

A l'égard des catégories visées sous b) et c), le juge de l'application des peines apprécie, à leur demande, conformément aux dispositions du Titre III, si elles ont un intérêt direct et légitime;

7° état de récidive : la récidive comme définie par le Code pénal et par des lois pénales particulières et qui est établie dans le jugement ou l'arrêt de condamnation par le renvoi exprès à la condamnation qui est à la base de la récidive;

8° Centre national de surveillance électronique : le service du service public fédéral Justice compétent pour assurer la mise en oeuvre et le suivi de la surveillance électronique.

Art. 5

La permission de sortie est accordée à condition :

1° que le condamné soit dans les conditions de temps visées à l'article 4, §§ 2 et 3;

2° qu'il n'existe pas, dans le chef du condamné, de contre-indications auxquelles la fixation de conditions

demander, en cas d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, à être informées et/ou entendues selon les règles prévues par le Roi

- a) la personne physique dont l'action civile est déclarée recevable et fondée;
- b) la personne qui était mineure, mineure prolongée ou interdite au moment des faits et pour laquelle le représentant légal ne s'est pas constitué partie civile;

c) la personne physique qui n'a pas pu se constituer partie civile par suite d'une situation d'impossibilité matérielle ou de vulnérabilité.

A l'égard des catégories visées sous b) et c), le juge de l'application des peines apprécie, à leur demande, conformément aux dispositions du Titre III, si elles ont un intérêt direct et légitime;

7° état de récidive : la récidive comme définie par le Code pénal et par des lois pénales particulières et qui est établie dans le jugement ou l'arrêt de condamnation par le renvoi exprès à la condamnation qui est à la base de la récidive;

8° Centre national de surveillance électronique : le service du service public fédéral Justice compétent pour assurer la mise en oeuvre et le suivi de la surveillance électronique ;

9° évasion: le fait qu'une personne, dont la liberté a été restreinte ou qui a été privée de sa liberté en raison de l'action régulière d'une autorité judiciaire ou administrative compétente, se soustrait ou est soustraite à la surveillance dont elle fait l'objet en usant de violences, de menaces ou de ruses ou de quelque manière que ce soit et dans quelque circonstance que ce soit. L'évasion est consommée dès l'instant où la personne recouvre illégalement sa liberté, fût-ce brièvement.³

Art. 5

La permission de sortie est accordée à condition :

1° que le condamné soit dans les conditions de temps visées à l'article 4, §§ 2 et 3

2° qu'il n'existe pas, dans le chef du condamné, de contre-indications auxquelles la fixation de conditions

³ Art. 3: insertion.

strafuitvoeringsmodaliteit kunnen vragen om te worden geïnformeerd en/of te worden gehoord in de door deze wet bepaalde gevallen, volgens de door de Koning bepaalde regels :

- a) de natuurlijke persoon wiens burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond wordt verklaard;
- b) de persoon die minderjarig, verlengd minderjarig of onbekwaam was op het ogenblik van de feiten en voor wie de wettelijke vertegenwoordiger zich geen burgerlijke partij heeft gesteld;
- c) de natuurlijke persoon die zich omwille van een situatie van materiële onmogelijkheid of kwetsbaarheid geen burgerlijke partij heeft kunnen stellen.

Ten aanzien van de onder b) en c) genoemde categorieën, oordeelt de strafuitvoeringsrechter op hun verzoek, overeenkomstig de bepalingen van Titel III, of ze een direct en legitiem belang hebben;

7° staat van herhaling : de herhaling zoals gedefinieerd door het Strafwetboek en door bijzondere straffenwetten en die is vastgesteld in het vonnis of arrest van veroordeling door de uitdrukkelijke verwijzing naar de veroordeling die aan de herhaling ten grondslag ligt;

8° Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht : de dienst binnen de federale overheidsdienst Justitie die bevoegd is voor de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht.

Art. 5

De uitgaansvergunning wordt toegekend op voorwaarde dat :

1° de veroordeelde zich in de tijdsvoorwaarden bevindt bedoeld in artikel 4, §§ 2 en 3;

2° er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan waaraan men niet tegemoet kan ko-

strafuitvoeringsmodaliteit kunnen vragen om te worden geïnformeerd en/of te worden gehoord in de door deze wet bepaalde gevallen, volgens de door de Koning bepaalde regels :

- a) de natuurlijke persoon wiens burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond wordt verklaard;
- b) de persoon die minderjarig, verlengd minderjarig of onbekwaam was op het ogenblik van de feiten en voor wie de wettelijke vertegenwoordiger zich geen burgerlijke partij heeft gesteld;
- c) de natuurlijke persoon die zich omwille van een situatie van materiële onmogelijkheid of kwetsbaarheid geen burgerlijke partij heeft kunnen stellen.

Ten aanzien van de onder b) en c) genoemde categorieën, oordeelt de strafuitvoeringsrechter op hun verzoek, overeenkomstig de bepalingen van Titel III, of ze een direct en legitiem belang hebben;

7° staat van herhaling : de herhaling zoals gedefinieerd door het Strafwetboek en door bijzondere straffenwetten en die is vastgesteld in het vonnis of arrest van veroordeling door de uitdrukkelijke verwijzing naar de veroordeling die aan de herhaling ten grondslag ligt;

8° Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht : de dienst binnen de federale overheidsdienst Justitie die bevoegd is voor de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht;

9° ontvluchting: het feit waarbij een persoon, waarvan de vrijheid werd beperkt of beroofd door het rechtmatig optreden van een justitiële of administratieve bevoegde overheid, zich onttrekt of wordt onttrokken aan het toezicht door middel van geweld, bedreiging, list dan wel op welke wijze en in welke omstandigheid ook. De ontvluchting is voltrokken vanaf het ogenblik dat de persoon zijn vrijheid wederrechtelijk herwint, hoe kort ook.³

Art. 5

De uitgaansvergunning wordt toegekend op voorwaarde dat :

1° de veroordeelde zich in de tijdsvoorwaarden bevindt bedoeld in artikel 4, §§ 2 en 3;

2° er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan waaraan men niet tegemoet kan ko-

³ Art. 3: invoeging.

particulières ne puisse répondre; ces contre-indications portent sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine, sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant la permission de sortie ou sur le risque qu'il importune les victimes;

3° que le condamné marque son accord aux conditions qui peuvent être attachées à la permission de sortie en vertu de l'article 11, § 3.

Art. 7

Le congé pénitentiaire est accordé à tout condamné qui satisfait aux conditions suivantes :

1° le condamné se trouve dans l'année précédant la date d'admissibilité à la libération conditionnelle;

2° il n'existe pas, dans le chef du condamné, de contre-indications auxquelles la fixation de conditions particulières ne puisse répondre; ces contre-indications portent sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine, sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant le congé pénitentiaire ou sur le risque qu'il importune les victimes;

3° le condamné marque son accord aux conditions qui peuvent être attachées au congé pénitentiaire en vertu de l'article 11, § 3.

Art. 16

L'interruption de l'exécution de la peine n'est pas autorisée s'il existe des contre-indications dans le chef du condamné; ces contre-indications portent sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine, sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant l'interruption de l'exécution de la peine ou sur le risque qu'il importune les victimes.

particulières ne puisse répondre; ces contre-indications portent sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine, **une évasion antérieure constituant une contre-indication supplémentaire**,⁴ sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant la permission de sortie ou sur le risque qu'il importune les victimes;

3° que le condamné marque son accord aux conditions qui peuvent être attachées à la permission de sortie en vertu de l'article 11, § 3.

Art. 7

Le congé pénitentiaire est accordé à tout condamné qui satisfait aux conditions suivantes :

1° le condamné se trouve dans l'année précédant la date d'admissibilité à la libération conditionnelle;

2° il n'existe pas, dans le chef du condamné, de contre-indications auxquelles la fixation de conditions particulières ne puisse répondre; ces contre-indications portent sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine, **une évasion antérieure constituant une contre-indication supplémentaire**,⁵ sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant le congé pénitentiaire ou sur le risque qu'il importune les victimes;

3° le condamné marque son accord aux conditions qui peuvent être attachées au congé pénitentiaire en vertu de l'article 11, § 3.

Art. 16

L'interruption de l'exécution de la peine n'est pas autorisée s'il existe des contre-indications dans le chef du condamné; ces contre-indications portent sur le risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine, **une évasion antérieure constituant une contre-indication supplémentaire**,⁶ sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant l'interruption de l'exécution de la peine ou sur le risque qu'il importune les victimes.

⁴ Art. 4: ajout.

⁵ Art. 5: ajout.

⁶ Art. 6: ajout.

men door het opleggen van bijzondere voorwaarden; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken, op het risico dat hij tijdens de uitgaansvergunning ernstige strafbare feiten zou plegen of op het risico dat hij de slachtoffers zou verontrusten;

3° de veroordeelde instemt met de voorwaarden die aan de uitgaansvergunning kunnen worden verbonden krachtens artikel 11, § 3.

Art. 7

Het penitentiair verlof wordt toegekend aan elke veroordeelde die voldoet aan de volgende voorwaarden :

1° de veroordeelde bevindt zich in het jaar dat de datum voorafgaat waarop hij tot voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden toegelaten;

2° er bestaan in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen waaraan men niet tegemoet kan komen door het opleggen van bijzondere voorwaarden; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken, op het risico dat hij tijdens het penitentiair verlof ernstige strafbare feiten zou plegen of op het risico dat hij de slachtoffers zou verontrusten;

3° de veroordeelde stemt in met de voorwaarden die aan het penitentiair verlof kunnen worden verbonden krachtens artikel 11, § 3.

Art. 16

De onderbreking van de strafuitvoering wordt niet toegestaan wanneer er in hoofde van de veroordeelde tegenaanwijzingen bestaan; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken, op het risico dat hij tijdens de onderbreking van de strafuitvoering ernstige strafbare feiten zou plegen of op het risico dat hij de slachtoffers zou verontrusten.

men door het opleggen van bijzondere voorwaarden; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken **waarbij een reeds vroeger gepleegde ontvluchting een extra tegenaanwijzing vormt**⁴, op het risico dat hij tijdens de uitgaansvergunning ernstige strafbare feiten zou plegen of op het risico dat hij de slachtoffers zou verontrusten;

3° de veroordeelde instemt met de voorwaarden die aan de uitgaansvergunning kunnen worden verbonden krachtens artikel 11, § 3.

Art. 7

Het penitentiair verlof wordt toegekend aan elke veroordeelde die voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° de veroordeelde bevindt zich in het jaar dat de datum voorafgaat waarop hij tot voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden toegelaten;

2° er bestaan in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen waaraan men niet tegemoet kan komen door het opleggen van bijzondere voorwaarden; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken **waarbij een reeds vroeger gepleegde ontvluchting een extra tegenaanwijzing vormt**⁵, op het risico dat hij tijdens het penitentiair verlof ernstige strafbare feiten zou plegen of op het risico dat hij de slachtoffers zou verontrusten;

3° de veroordeelde stemt in met de voorwaarden die aan het penitentiair verlof kunnen worden verbonden krachtens artikel 11, § 3.

Art. 16

De onderbreking van de strafuitvoering wordt niet toegestaan wanneer er in hoofde van de veroordeelde tegenaanwijzingen bestaan; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken **waarbij een reeds vroeger gepleegde ontvluchting een extra tegenaanwijzing vormt**⁶, op het risico dat hij tijdens de onderbreking van de strafuitvoering ernstige strafbare feiten zou plegen of op het risico dat hij de slachtoffers zou verontrusten.

⁴ Art. 4: aanvulling.

⁵ Art. 5: aanvulling.

⁶ Art. 6: aanvulling.

Art. 25

§ 1er. La libération conditionnelle est octroyée à tout condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie à exécuter s'élève à trois ans ou moins, pour autant que le condamné ait subi un tiers de ces peines et qu'il réponde aux conditions visées à l'article 28, § 1er.

§ 2. La libération conditionnelle est octroyée à tout condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans, pour autant que le condamné ait :

- a) soit, subi un tiers de ces peines;
- b) soit, si le jugement ou l'arrêt de condamnation a constaté que le condamné se trouvait en état de récidive, subi les deux tiers de ces peines, sans que la durée des peines déjà subies excède quatorze ans;
- c) soit, en cas de condamnation à une peine privative de liberté à perpétuité, subi dix ans de cette peine, ou, en cas d'arrêt de condamnation ayant prononcé la même peine et constaté que le condamné se trouvait en état de récidive, subi seize ans de cette peine;

et qu'il réponde aux conditions visées aux articles 47, § 1er, et 48.

Art. 25

§ 1er. La libération conditionnelle est octroyée à tout condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie à exécuter s'élève à trois ans ou moins, pour autant que le condamné ait subi un tiers de ces peines et qu'il réponde aux conditions visées à l'article 28, § 1er.

§ 2. La libération conditionnelle est octroyée à tout condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans, pour autant que le condamné ait :

- a) soit, subi un tiers de ces peines;
- b) soit, si le jugement ou l'arrêt de condamnation a constaté que le condamné se trouvait en état de récidive, subi les deux tiers de ces peines, sans que la durée des peines déjà subies excède quatorze ans;
- c) soit, en cas de condamnation à une peine privative de liberté à perpétuité, subi dix ans de cette peine, ou, en cas d'arrêt de condamnation ayant prononcé la même peine et constaté que le condamné se trouvait en état de récidive, subi seize ans de cette peine;

d) soit, subi les deux tiers de ces peines, sans que la durée des peines déjà subies excède 14 ans et pour autant que la durée de la partie des peines déjà subies excède six mois, lorsque le condamné s'est évadé de l'établissement pénitentiaire ou a entrepris une tentative d'évasion.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;

- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était occupé hors de l'établissement pénitentiaire;

- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était soumis à un régime de semi-liberté, lorsqu'il avait la permission de quitter l'établissement pénitentiaire ou alors que son emprisonnement avait été suspendu;

- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était tenu à la disposition du ministre de la Justice.⁷

et qu'il réponde aux conditions visées aux articles 47, § 1er, et 48.

⁷ Art. 7: insertion.

Art. 25

§ 1. De voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend aan elke veroordeelde tot één of meerdere vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt, voorzover de veroordeelde één derde van deze straffen heeft ondergaan en indien hij voldoet aan de in artikel 28, § 1, bedoelde voorwaarden.

§ 2. De voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend aan elke veroordeelde tot één of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt voor zover de veroordeelde :

- a) hetzij één derde van deze straffen heeft ondergaan;
- b) hetzij, indien in het vonnis of in het arrest van veroordeling is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van herhaling bevond, twee derden van die straffen heeft ondergaan, zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt;
- c) hetzij, in geval van een veroordeling tot een levenslange vrijheidsstraf, tien jaar van deze straf heeft ondergaan, of, indien in het arrest van veroordeling dezelfde straf is uitgesproken en is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van herhaling bevond, zestien jaar;

en indien hij voldoet aan de in de artikelen 47, § 1, en 48, bedoelde voorwaarden.

Art. 25

§ 1. De voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend aan elke veroordeelde tot één of meerdere vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt, voorzover de veroordeelde één derde van deze straffen heeft ondergaan en indien hij voldoet aan de in artikel 28, § 1, bedoelde voorwaarden.

§ 2. De voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend aan elke veroordeelde tot één of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt voor zover de veroordeelde :

- a) hetzij één derde van deze straffen heeft ondergaan;
- b) hetzij, indien in het vonnis of in het arrest van veroordeling is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van herhaling bevond, twee derden van die straffen heeft ondergaan, zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt;
- c) hetzij, in geval van een veroordeling tot een levenslange vrijheidsstraf, tien jaar van deze straf heeft ondergaan, of, indien in het arrest van veroordeling dezelfde straf is uitgesproken en is vastgesteld dat de veroordeelde zich in staat van herhaling bevond, zestien jaar;

d) hetzij twee derden van die straffen hebben ondergaan zonder dat de duur van de reeds ondergane straffen meer dan veertien jaar bedraagt en voor zover de duur van het reeds ondergane gedeelte van de straffen meer dan zes maanden bedraagt, wanneer de veroordeelde ontvlucht is uit de strafinrichting of een poging daartoe ondernomen heeft.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;**
- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;**
- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;**

de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden⁷

en indien hij voldoet aan de in de artikelen 47, § 1, en 48, bedoelde voorwaarden.

⁷ Art. 7: invoeging.

Art. 28

§ 1er. A l'exception de la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, les modalités d'exécution de la peine prévues au Titre V peuvent être accordées au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° le fait que le condamné n'a pas la possibilité de subvenir à ses besoins;
- 2° un risque manifeste pour l'intégrité physique de tiers;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;
- 4° l'attitude du condamné à l'égard des victimes des infractions qui ont donné lieu à sa condamnation.

Le 1° n'est pas applicable à la détention limitée.

§ 2. La mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise peut être accordée au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° les possibilités pour le condamné d'avoir un logement;
- 2° un risque manifeste pour l'intégrité physique de tiers;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;

Art. 28

§ 1er. A l'exception de la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, les modalités d'exécution de la peine prévues au Titre V peuvent être accordées au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° le fait que le condamné n'a pas la possibilité de subvenir à ses besoins;
- 2° un risque manifeste pour l'intégrité physique de tiers;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;
- 4° l'attitude du condamné à l'égard des victimes des infractions qui ont donné lieu à sa condamnation ;

5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était occupé hors de l'établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était soumis à un régime de semi-liberté, lorsqu'il avait la permission de quitter l'établissement pénitentiaire ou alors que son emprisonnement avait été suspendu;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était tenu à la disposition du ministre de la Justice.⁸

Le 1° n'est pas applicable à la détention limitée.

§ 2. La mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise peut être accordée au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° les possibilités pour le condamné d'avoir un logement;
- 2° un risque manifeste pour l'intégrité physique de tiers;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;

⁸ Art. 8, A: insertion.

Art. 28

§ 1. Met uitzondering van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, kunnen de door Titel V bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten aan de veroordeelde worden toegekend voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° het feit dat de veroordeelde niet de mogelijkheid heeft om in zijn behoeften te voorzien;
- 2° een manifest risico voor de fysieke integriteit van derden;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;
- 4° de houding van de veroordeelde ten aanzien van de slachtoffers van de misdrijven die tot zijn veroordeling hebben geleid.

Het 1° is niet van toepassing op de beperkte detentie.

§ 2. De voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering kan aan de veroordeelde worden toegekend voor zover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° de mogelijkheden voor de veroordeelde om een onderdak te hebben;
- 2° een manifest risico voor de fysieke integriteit van derden;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;

Art. 28

§ 1. Met uitzondering van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, kunnen de door Titel V bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten aan de veroordeelde worden toegekend voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° het feit dat de veroordeelde niet de mogelijkheid heeft om in zijn behoeften te voorzien;
- 2° een manifest risico voor de fysieke integriteit van derden;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;
- 4° de houding van de veroordeelde ten aanzien van de slachtoffers van de misdrijven die tot zijn veroordeling hebben geleid;

5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden.⁸

Het 1° is niet van toepassing op de beperkte detentie.

§ 2. De voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering kan aan de veroordeelde worden toegekend voor zover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° de mogelijkheden voor de veroordeelde om een onderdak te hebben;
- 2° een manifest risico voor de fysieke integriteit van derden;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;

⁸ Art. 8, A: invoeging.

4° les efforts fournis par le condamné pour indemniser les parties civiles.

Art. 47

§ 1er. A l'exception de la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, les modalités d'exécution de la peine prévues au Titre V peuvent être accordées au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° l'absence de perspectives de réinsertion sociale du condamné;
- 2° le risque de perpétration de nouvelles infractions graves;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;
- 4° l'attitude du condamné à l'égard des victimes des infractions qui ont donné lieu à sa condamnation.

4° les efforts fournis par le condamné pour indemniser les parties civiles ;

5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilées à une évasion d'un établissement pénitentiaire :

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était occupé hors de l'établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion lorsqu'il était soumis à un régime de semi-liberté, lorsqu'il avait la permission de quitter l'établissement pénitentiaire ou alors que son emprisonnement avait été suspendu;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était tenu à la disposition du ministre de la Justice.⁹

Art. 47

§ 1er. A l'exception de la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, les modalités d'exécution de la peine prévues au Titre V peuvent être accordées au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° l'absence de perspectives de réinsertion sociale du condamné;
- 2° le risque de perpétration de nouvelles infractions graves;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;
- 4° l'attitude du condamné à l'égard des victimes des infractions qui ont donné lieu à sa condamnation ;

5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilés à l'évasion d'un établissement pénitentiaire:

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était employé à l'extérieur de l'établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était soumis au régime de la semi-liberté, ou qu'il bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement;

⁹ Art. 8, B: insertion.

4° de door de veroordeelde geleverde inspanning om de burgerlijke partij te vergoeden.

Art. 47

§ 1. Met uitzondering van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, kunnen de door Titel V bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten aan de veroordeelde worden toegekend voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° de afwezigheid van vooruitzichten op sociale reclassering van de veroordeelde;
- 2° het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;
- 4° de houding van de veroordeelde ten aanzien van de slachtoffers van de misdrijven die tot zijn veroordeling hebben geleid.

4° de door de veroordeelde geleverde inspanning om de burgerlijke partij te vergoeden;

5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld:

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden.⁹

Art. 47

§ 1. Met uitzondering van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, kunnen de door Titel V bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten aan de veroordeelde worden toegekend voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° de afwezigheid van vooruitzichten op sociale reclassering van de veroordeelde;
- 2° het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;
- 4° de houding van de veroordeelde ten aanzien van de slachtoffers van de misdrijven die tot zijn veroordeling hebben geleid;

5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;
- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;

⁹ Art. 8, B: invoeging.

§ 2. La mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise peut être accordée au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° les possibilités pour le condamné d'avoir un logement;
- 2° le risque de perpétration de nouvelles infractions graves;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;
- 4° les efforts fournis par le condamné pour indemniser les parties civiles.

Art. 73

Une libération provisoire pour raisons médicales peut être octroyée par le juge de l'application des peines à un condamné, pour autant :

- 1° qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef du condamné; ces contre-indications portent sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant l'interruption de l'exécution de sa peine, sur le fait qu'il n'a pas de milieu d'accueil ou sur le risque qu'il importune les victimes;

- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était détenu à la disposition du ministre de la Justice ;¹⁰

§ 2. La mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise peut être accordée au condamné pour autant qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef de celui-ci. Ces contre-indications portent sur :

- 1° les possibilités pour le condamné d'avoir un logement;
- 2° le risque de perpétration de nouvelles infractions graves;
- 3° le risque que le condamné importune les victimes;
- 4° les efforts fournis par le condamné pour indemniser les parties civiles ;

5° l'évasion ou la tentative d'évasion du condamné de l'établissement pénitentiaire.

Sont assimilés à l'évasion d'un établissement pénitentiaire:

- l'évasion ou la tentative d'évasion lors d'un transfert vers un établissement sanitaire ou hospitalier;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était employé à l'extérieur de l'établissement pénitentiaire;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un condamné alors qu'il était soumis au régime de la semi-liberté, ou qu'il bénéficiait soit d'une permission de sortir d'un établissement pénitentiaire, soit d'une mesure de suspension de l'emprisonnement;
- l'évasion ou la tentative d'évasion d'un centre dans lequel il était détenu à la disposition du ministre de la Justice.¹¹

Art. 73

Une libération provisoire pour raisons médicales peut être octroyée par le juge de l'application des peines à un condamné, pour autant :

- 1° qu'il n'existe pas de contre-indications dans le chef du condamné; ces contre-indications portent sur le risque qu'il commette des infractions graves pendant l'interruption de l'exécution de sa peine, sur le fait qu'il n'a pas de milieu d'accueil ou sur le risque qu'il importune les victimes;

Une évasion antérieure constitue une contre-indication supplémentaire.¹²

¹⁰ Art. 9, A: insertion.

¹¹ Art. 9, B: insertion.

¹² Art. 10: ajout.

§ 2. De voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering kan aan de veroordeelde worden toegekend voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° de mogelijkheden voor de veroordeelde om een onderdak te hebben;
- 2° het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen
- 4° de door de veroordeelde geleverde inspanningen om de burgerlijke partijen te vergoeden.

Art. 73

De strafuitvoeringsrechter kan een voorlopige invrijheidstelling om medische redenen aan de veroordeelde toekennen, voorzover :

1° er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het risico dat hij tijdens de onderbreking van de strafuitvoering ernstige strafbare feiten zou plegen, op het feit dat hij geen woonst of opvang zou hebben of op het risico dat hij de slachtoffers zou lastig vallen;

- de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden.¹⁰

§ 2. De voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering kan aan de veroordeelde worden toegekend voorzover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan. Deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op :

- 1° de mogelijkheden voor de veroordeelde om een onderdak te hebben;
- 2° het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten;
- 3° het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen;
- 4° de door de veroordeelde geleverde inspanningen om de burgerlijke partijen te vergoeden;

5° de ontvluchting of de poging tot ontvluchting door de veroordeelde uit de strafinrichting.

Met ontvluchting uit een strafinrichting wordt gelijkgesteld :

- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting bij een overbrenging naar een verpleeginrichting of een ziekenhuis;**
- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij was tewerkgesteld buiten de strafinrichting;**
- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting wanneer hij onderworpen was aan een stelsel van halve vrijheid, de toelating had om de strafinrichting te verlaten of terwijl zijn gevangenisstraf was opgeschort;**
- **de ontvluchting of de poging tot ontvluchting uit een centrum waarin hij ter beschikking van de minister van Justitie werd gehouden.¹¹**

Art. 73

De strafuitvoeringsrechter kan een voorlopige invrijheidstelling om medische redenen aan de veroordeelde toekennen, voorzover :

1° er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het risico dat hij tijdens de onderbreking van de strafuitvoering ernstige strafbare feiten zou plegen, op het feit dat hij geen woonst of opvang zou hebben of op het risico dat hij de slachtoffers zou lastig vallen;

Een vroeger gepleegde ontvluchting vormt een extra tegenaanwijzing.¹²

¹⁰ Art. 9, A: invoeging.

¹¹ Art. 9, B: invoeging.

¹² Art. 10: aanvulling.

2° que le condamné marque son accord sur les conditions dont la libération provisoire pour raisons médicales est assortie, compte tenu des dispositions du 1°.

2° que le condamné marque son accord sur les conditions dont la libération provisoire pour raisons médicales est assortie, compte tenu des dispositions du 1°.

2° de veroordeelde instemt met de voorwaarden die aan de voorlopige invrijheidstelling om medische redenen worden verbonden, rekening houdend met de bepalingen van het 1°.

2° de veroordeelde instemt met de voorwaarden die aan de voorlopige invrijheidstelling om medische redenen worden verbonden, rekening houdend met de bepalingen van het 1°.